

"Låt honom då ställa krav på dig!"

Gud älskar oss oändligt mycket mer än du själv älskar dig ... låt honom då ställa krav på dig!
(Smedjan, nr. 813)

17 december

Herren känner till våra begränsningar, vår individualism och våra ambitioner: hur svårt det är för oss att glömma oss själva och hänge oss åt våra medmänniskor. Han vet vad det innebär att inte möta kärlek och uppleva att just de som påstod sig följa honom endast gjorde

det halvhjärtat. Tänk på de fruktansvärda scener som evangelisterna beskriver, i vilka vi ser apostlarna fortfarande vara fulla av timliga strävanden och uteslutande mänskliga projekt. Men Jesus har utvalt dem, han behåller dem vid sin sida, och han överlämnar åt dem det uppdrag som han erhållit från Fadern.

Han kallar även oss och frågar oss, på samma sätt som han frågade Jakob och Johannes: *Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum?*: Kan ni dricka den bägare – denna bägare av fullständig hängivelse åt fullgörandet av Faderns vilja – som jag skall dricka? *Possumus!* Det kan vi!, svarar Johannes och Jakob. Ni och jag, är vi på allvar beredda att göra Guds, vår Faders, vilja i allt? Har vi givit Herren hela vårt hjärta, eller är vi fortfarande fästa vid oss själva, vid våra intressen, vår bekvämlighet, vår egenkärlek? Finns

det någonting i oss som inte är förenligt med ett kristet liv och som gör att vi inte vill rena oss? I dag erbjuds vi ett tillfälle att ändra oss. (När Kristus går förbi, nr. 15)

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/dailytext/lat-honom-da-stalla-krav-pa-dig/>
(2026-04-03)